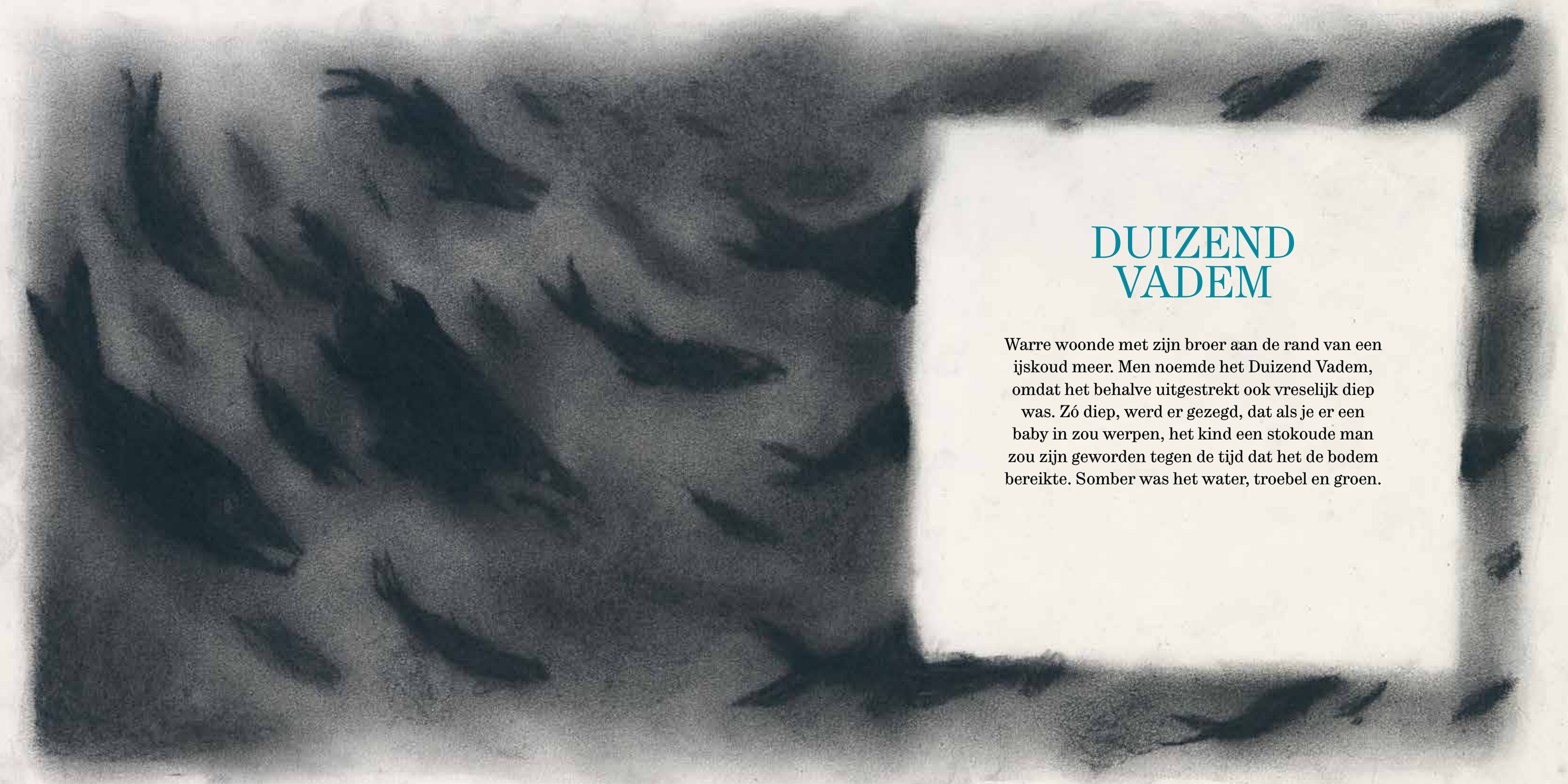

DUIZEND VADEM

Warre woonde met zijn broer aan de rand van een ijskoud meer. Men noemde het Duizend Vadem, omdat het behalve uitgestrekt ook vreselijk diep was. Zó diep, werd er gezegd, dat als je er een baby in zou werpen, het kind een stokoude man zou zijn geworden tegen de tijd dat het de bodem bereikte. Sombor was het water, troebel en groen.

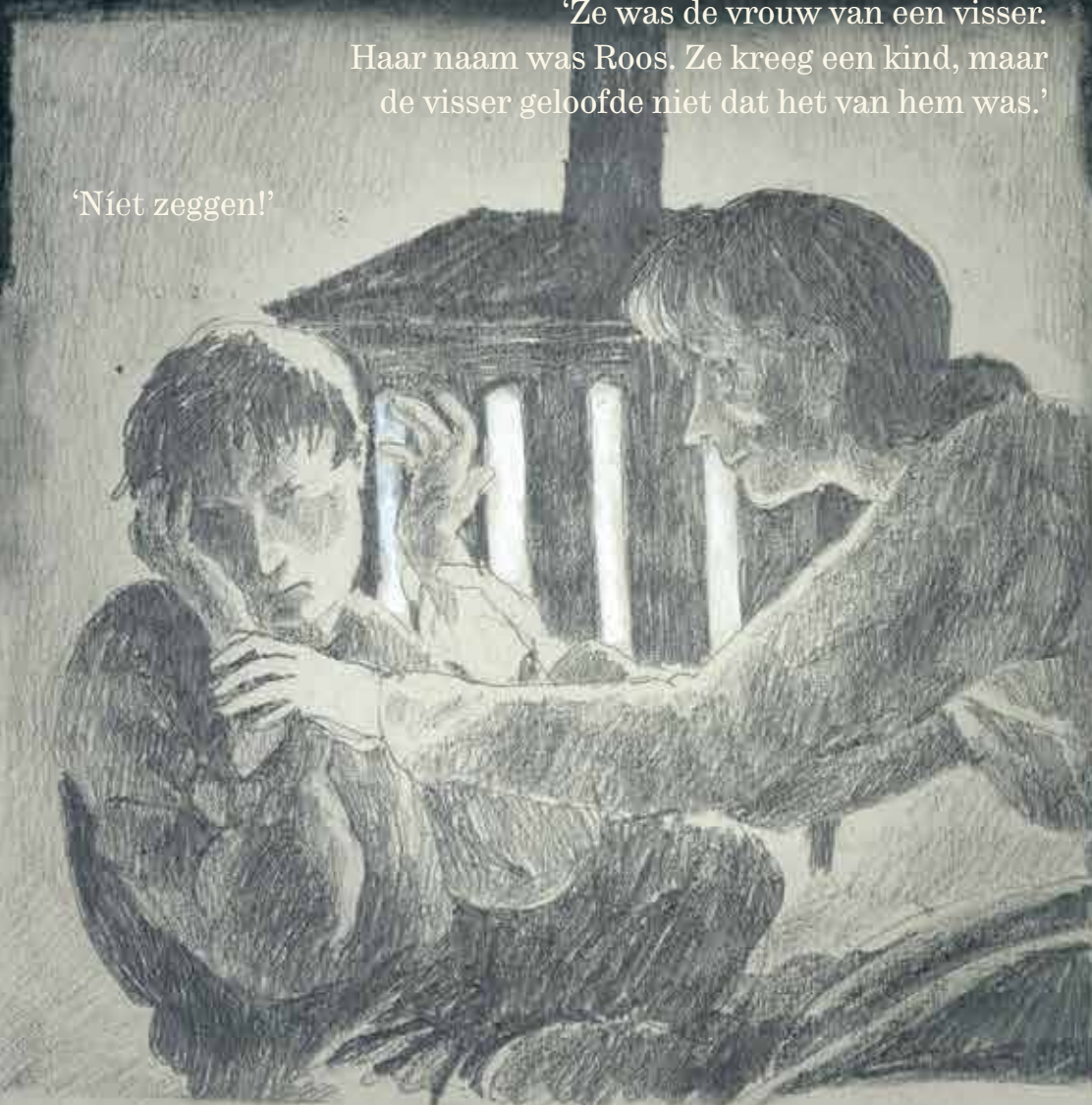
Warres broer heette Bor.
Hij was een stuk ouder en hij kende
een heleboel verhalen.

Die kwamen goed van pas in de lange, donkere
wintermaanden wanneer de ijzige wind
om het huisje hilde.

‘Niet zeggen,’ smeekte Warre.

‘Ze was de vrouw van een visser.
Haar naam was Roos. Ze kreeg een kind, maar
de visser geloofde niet dat het van hem was.’

‘Niet zeggen!’

Warre was dol op de verhalen van zijn broer;
op alle verhalen, behalve één. Dat verhaal vertelde Bor
het vaakst. Het ging over *Duizend Vadem*.

‘Er is daar ooit een vrouw verdronken.’

Maar Bor luisterde niet.

‘Het haar van de visser was zwart, dat van het kind blond. Zijn lijf was knoestig, dat van het kind kwikzilverig. En zag hij het goed, groeiden daar vliezen tussen de vingers?’

De visser wachtte tot de vrouw op een dag naar de markt was.

Hij liep met het kind naar de oever, daar waar de bodem steil afliep en het water kwaadaardig mompelde. Daar liet hij het achter.

Toen Roos die avond terugkwam en vroeg waar haar kind was, was hij dronken.

“Het is niet ons kind,” brulde hij. “Een kind met vliezen tussen de vingers, godbeter!”

En hij gooide haar zonder pardon naar buiten, in het holst van de nacht en met een storm op komst. “Maar geef me dan op zijn minst je lantaarn,” smeekte Roos. “Dan kan ik ons kind zoeken.” Maar hij weigerde.

En toen Roos hulp zocht bij de andere vissers van het dorp, weigerden die ook.

Zonder licht raakte ze in het water van Duizend Vadem en verdronk.

En niemand die zijn hand uitstak, niemand die iets deed. Maar het was nog geen week later dat ze de visser dood in zijn bed vonden: zijn lippen blauw, zijn ogen uitpuilend.

Er sijpelde troebel water uit de dekens.’